

Motion till riksdagen 2023/24:87

av **Nima Gholam Ali Pour (SD)**

Stöd för regimbyte i Iran

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uttala stöd för det iranska folkets frihetskamp och deras strävan för ett regimbyte och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa sanktioner mot den iranska regimens ledare Ali Khamenei samt alla som arbetar vid hans kansli, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa sanktioner mot den iranska regimens president Ebrahim Raisi och hans regering och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa sanktioner mot den iranska regimeliten och deras närmaste familjemedlemmar och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa sanktioner mot den iranska regimens förtryckarapparat och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bryta diplomatiska relationer med regimen i Iran och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

När den islamiska revolutionen, ledd av ayatolla Ruhollah Khomeini, segrade i Iran den 11 februari 1979 och lyckades störta den moderna iranska monarkin var kvinnorna bland islamisternas första offer. De sharialagar som snabbt infördes begränsade kraftigt iranska kvinnors rättigheter, som de erhållit under shahens styre, och tvingade dem att bära hijab. Islamisterna började bestämma alltifrån hur iranierna skulle klä sig och vad de skulle förtära till hur de skulle tänka och uppföra sig.

De som idag protesterar mot regimens styre i Iran arresteras, torteras, våldtas och avrättas. Religiösa minoriteter hindras från att öppet följa och inbjuda andra till sin tro.

Opponenterna som sökt fristad utomlands blir utsatta för hot, karaktärsdöd och terrorism.

Mullornas regim har fullständig kontroll över landets resurser och ekonomi. Denna kontroll vidmakthålls genom regimens väpnade styrkor, underrättelsetjänsten och byråkratin. Dissidenter och iranier som opponerar sig mot regimen tillåts inte bedriva näringsverksamhet, vara statsanställda eller ta del av statligt stöd. Även om dessa opponenter inte skulle utsättas för den brutalitet som nämnts ovan får de i stället i vart fall leva i fattigdom och ekonomiska svårigheter. De som däremot stöttar regimen lovas ett liv med högre materiell levnadsstandard. Detta är särskilt synligt bland volontärmilisen Basij som kontrolleras av regimens revolutionsgarde. Volontärer i Basijmilisen erbjuds diverse förmåner och andra privilegier, särskilt ekonomiska sådana, som andra inte får ta del av.

Landets resurser används också för att regimens elit och deras familjer ska kunna leva i lyx och överflöd i västvärlden samt åtnjuta de friheter som de har berövat det iranska folket de senaste fyra decennierna. Samtidigt som en stor del av regimelitens barn är bosatta i EU, USA, Kanada och Australien, där de också har säkrat sin framtid genom att investera stora summor pengar, får den iranska befolkningen utstå utbredd fattigdom, arbetslöshet och andra ekonomiska svårigheter.

Vidare har Irans resurser utnyttjats för att stötta likasinnade stater och terroristorganisationer i andra länder, inte minst i Mellanöstern. Regimens stöd för Hizbollah i Libanon och stödet till Bashar al-Asad i Syrien är två exempel. Regimens utlandsoperationer hanteras av revolutionsgardets ökända Qodsstyrka. Den islamiska republiken stöttar även Ryssland i kriget mot Ukraina och medverkar därmed till kriget i Europa genom att sälja vapen till Moskva. Resurserna används dessutom för att utveckla kärnvapen, vars anskaffande kommer att konsolidera regimens makt regionalt såväl som globalt.

Alla viktiga beslut, främst beslut rörande Irans utrikes- och säkerhetspolitik, fattas av Ali Khamenei, regimens högste ledare, med stöd av hans kansli som kallas Beit-e Rahbari (ledarens kansli).

Den islamiska republiken är således en diktatur som inte enbart begår systematiska och grova brott mot mänskliga rättigheter i Iran utan också utgör ett påtagligt hot mot världsfreden på grund av dess stöd till internationell terrorism och Ryssland.

Enligt Säkerhetspolisen är den islamiska republiken Iran, Ryssland och Kina de tre länder som utgör det allvarligaste underrättelsehotet mot Sverige och svenska intressen. Förutom flyktingspionage är den islamiska republikens underrättelseoperationer riktade mot svenska industrier och innovationer och svensk forskning.

Genom åren har ett flertal iranska diplomater utvisats från Sverige eller andra europeiska länder på grund av att de har bedrivit spionage- eller terrorverksamhet. Till exempel dömdes den islamiska republikens diplomat stationerad i Österrike, Assadollah Assadi, till 20 års fängelse för terroristbrott i Belgien år 2021. Utredningen mot Assadi visade att han ledde islamiska republikens underrättelseverksamhet för regimens underrättelseministerium (VAJA) i Europa och att han hade besökt Sverige och haft möten med flertalet regimagenter här. Detta är en av anledningarna till att den iranska oppositionen kräver att den islamiska republikens ambassader stängs ner.

Sverige bör vidta följande åtgärder för att stödja det iranska folkets kamp mot den islamistiska regimen samt främja demokrati och mänskliga rättigheter i Iran:

Uttala stöd för det iranska folkets frihetskamp och deras strävan för ett regimbyte

Stödet kommer dels att uppmärksamma iraniernas frihetskamp internationellt, dels sända en tydlig signal till regimen i Iran att den inte längre har världssamfundets stöd.

Införa sanktioner mot regimen ledare, Ali Khamenei, och alla som arbetar vid hans kansli (Beit-e Rahbari) för brott mot mänskliga rättigheter

Ali Khamenei är en tyrann och därför bör samma typ av sanktioner som EU har infört mot Rysslands Vladimir Putin också införas mot Khamenei. Alla de som arbetar för Khamenei på hans kansli är också delaktiga i de allvarliga brott mot mänskliga rättigheter som regimen i Iran dagligen gör sig skyldig till, och de bör därför också bli föremål för sanktioner. Sanktionerna bör bland annat innefatta att nämnda individers tillgångar och medel utanför Iran fryses.

Införa sanktioner mot regimen president, Ebrahim Raisi, och hela regeringen

Som president är Ebrahim Raisi, liksom Ali Khamenei, ansvarig för brott mot mänskliga rättigheter i Iran. Presidenten och hans regering verkställer den politik som medför att den islamiska republiken kan fortsätta sitt politiska, sociala, religiösa och ekonomiska förtryck av det iranska folket. Sanktionerna bör bland annat innefatta att nämnda individers tillgångar och medel utanför Iran fryses.

Införa sanktioner även mot regimelitens närmaste familjemedlemmar

Att införa sanktioner mot regimeliten, det vill säga individer inom IRGC, Expertrådet, Väktarrådet m.m. är mycket viktigt. Emellertid måste dessa sanktioner utökas för att även inkludera dessa individers och regimelitens närmaste familjemedlemmar, den islamiska republikens oligarker. Att enbart sanktionera en individ tillhörande styret i Iran hindrar förstås inte hans eller hennes barns eller övriga familjemedlemmars fortsatta investeringar eller lyxliv utanför Iran.

Införa sanktioner mot regimen förtryckarapparat, inklusive underrättelseministeriet, revolutionsgardet och polisen

Dessa tre organisationer har en stor roll i det förtryck som har pågått i Iran de senaste fyra decennierna. Delar av dessa organisationer är redan föremål för sanktioner, men det är viktigt att sanktioner införs mot organisationerna i deras helhet för att kunna begränsa deras aktiviteter inom och utanför Irans gränser.

Bryta alla diplomatiska relationer med regimen, inklusive nedstängning av regimen ambassad

Utvisning av regimen ambassadör är en tydlig signal till regimen att den inte är välkommen i Sverige. Utvisningen av ambassadören och regimen diplomater skulle också försvåra regimen arbete med att sprida propaganda och desinformation om det som pågår i Iran. Nedstängningen av regimen ambassad skulle vidare allvarligt störa regimen olagliga underrättelseverksamhet. Som Säkerhetspolisen konstaterar använder regimen ofta diplomatposter som täckmantel för sina underrättelseofficerare.

Nima Gholam Ali Pour (SD)